

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความพร้อมด้านสังคมโดยใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทย สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

คำถามการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่าใด
2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยเพื่อพัฒนาความพร้อมด้านสังคมสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่าใด
3. พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กต่อการจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเล่นของเด็กไทยส่งเสริมความพร้อมด้านสังคมสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของความพร้อมด้านสังคมโดยใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กต่อการจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

สรุปผลการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.36/86.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของความพร้อมด้านสังคมโดยใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทย สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7798 แสดงว่านักเรียนได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 77.98

3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อการจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.40

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทยเพื่อพัฒนาความพร้อมด้านสังคมสำหรับนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.36/86.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมีความพร้อมด้านความร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การช่วยเหลือและแบ่งปันจากกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย สอดคล้องกับภรณ์ คุรุรัตน์ (2550 : 76-81 ; อ้างถึงใน วรางคณา กันประชา. 2551 : 38) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้พัฒนาไปในรูปแบบที่พึงประสงค์ทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ครูหรือผู้ดูแลเด็ก จึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุที่มาจากพฤติกรรมและลักษณะพัฒนาการ โดยทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดประสบการณ์ที่จะส่งเสริมพัฒนาการดังกล่าว โดยสอดคล้องกับความพร้อม วุฒิภาวะ ความสนใจความต้องการและความสามารถของเด็ก ตลอดจนป้องกันหรือแก้ไข พฤติกรรมที่อาจเป็นปัญหาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ จัลณี เหล่าเสถียรกิจ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ พฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเฟื้อที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลพบว่าแผนการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัย โดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมด้านความเอื้อเฟื้อมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.91/88.18 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน สอดคล้อง กับ เนาวรัตน์ แซ่ฮุ้น (2552 : ก-ข) ได้ ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่บ้านของไทยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่บ้านของไทยในแต่ละช่วงสัปดาห์ มีผลต่อพฤติกรรมทางสังคม ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรม แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเล่นที่บ้านของไทยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมี พฤติกรรมทางสังคมสูงขึ้นอย่างชัดเจน

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของความพร้อมด้านสังคมโดยใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7798 นั่นคือนักเรียนมีความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 77.98 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จัลณี เหล่าเสถียรกิจ (2549 : บทคัดย่อ) วิจัยการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัย โดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเฟื้อที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมศรี เบ็ญใจ (2547 : 61-62) ได้ศึกษาการพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็ก ปฐมวัย โดยใช้การเล่นพื้นบ้านของไทย ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย พบว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.25

3. พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กต่อการจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยภาพรวม มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจาก มีการวางแผนในการเล่นร่วมกันกับเพื่อน มีความกระตือรือร้นในการเล่น การร่วมมือกันเล่นภายในกลุ่ม รู้จักการรอคอยตามลำดับก่อน-หลัง เป็นผู้นำผู้ตาม รู้จักแก้ปัญหาในการเล่น เล่นได้ถูกต้องตามกติกา เล่นร่วมกับเพื่อนด้วยความสนุกสนาน เด็กมีความรักและมีความสามัคคีกันมากขึ้น ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อการพัฒนาความพร้อมด้านสังคม โดยใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยภาพรวมมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ได้ น่าเรียน ให้เด็ก ได้มีอิสระในการแสดงออก เด็กเกิดความสนุกสนาน ได้พบปะสังสรรค์กับกลุ่มเด็กด้วยกันเอง ได้เล่นเหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็ก เด็กมีพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่ง สอดคล้องกับ สุราษฎร์ พรหมจันทร์ (2546 : 4-4) ความสามารถทางสติปัญญา คือ ความสามารถในการใช้ความรู้ (Knowledge) ที่มีอยู่ในสมองไปคิดปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงลงไป เนื่องจากคนเราแต่ละคนมีความรู้ไม่เท่ากัน ทั้งประสบการณ์ในการแก้ปัญหา ก็ไม่เท่ากัน จึงเป็นผลให้ความสามารถทางสติปัญญาของคนเราแตกต่างกัน ไปด้วยอย่างไรก็ดี เป็นหน้าที่ของครูที่จะให้ Information (ข้อมูลข่าวสารทั่วไปภายนอกตัวผู้เรียน) อย่างเป็นระบบ ตามหลักของการให้เนื้อหา คือ ต้องมีการแยกย่อยและจัดเรียงลำดับเนื้อหาตามสมควร โดยคำนึงถึงปริมาณที่เหมาะสมในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ที่ซึ่งผู้เรียนจะสามารถจดจำและเข้าใจสอดคล้องกับกรอบไดอานอสติ (2547 : 2) การกระทำอย่างต่อเนื่อง หรือการกระทำที่มีความต่อเนื่องประสานกัน เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติตามรูปแบบที่ได้ตัดสินใจเลือกเป็นของตนเองและจะปฏิบัติตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และ

2.3 ควรมีการวิจัยเรื่องการสร้างเกมการเล่นของเด็กเพื่อพัฒนาทักษะ ด้านอื่นๆ เช่น ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ จิตใจและพัฒนาความพร้อมทาง ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการคิดวิเคราะห์ เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ

2.4 ควรมีการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความพร้อมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

2.5 ควรมีการวิจัยเรื่องการพัฒนาความพร้อมด้านสังคมนอกเหนือจากการเล่นของเด็กไทยในกิจกรรมกลางแจ้ง เช่น การจัดกิจกรรมการเล่นของเด็กในกิจกรรม เกมการศึกษา กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์

2.6 ควรมีการจัดกิจกรรมการเล่นที่คำนึงถึงการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านร่างกายควบคู่ไปกับการพัฒนา ด้านการคิด และการแก้ปัญหาและมีการเผยแพร่ไปใช้ในชุมชนผู้ปกครองต่อไปด้วย

